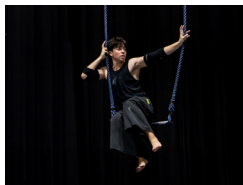

MOSTRA DE TREBALLS EN CREACIÓ

A las 00h en casa, d'Amaia Leoz

La Ventafochs es posa la sabata que li falta. Però aquest cop s'adonarà que aquesta vida no és la que volia. Dansa, humor i perxa xinesa.

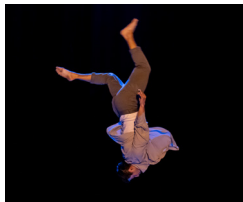

Deixar-ho passar, de Lond Sans

Solo de trapezi fix, on una persona es troba atrapada en els seus pensaments amb l'objectiu d'alliberar-se i poder continuar endavant.

(Sense títol), de Lola Marlofi

Solo de corda llisa. Una jove que enyora la seva àvia decideix enviar-li una carta. El que sembla una tarda senzilla es converteix en una travessia plena d'obstacles inesperats.

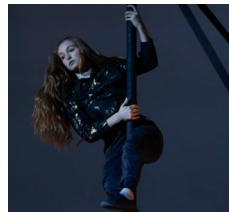
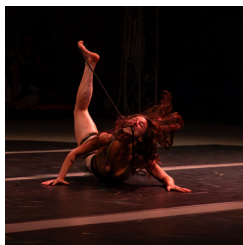

Recuerdos anotados, de Ricardo Felipe Jure

Es presenta un cos en escena en una lluita per no oblidar. Els fulls de paper representen els records. Els malabars, l'acrobàcia i el moviment donen vida a aquest número.

Intro, de Dea Lorente

Intro passa a l'interior d'una ment en fase REM. Un puja i baixa d'emocions que passeja entre la fantasia i el malson a través de la perxa xinesa.

Soltar, de Maica Faimberg

Una peça inspirada en la fragilitat humana. Un cos col·lapsat explora la llibertat. Amb moviments acrobàtics i una gran quantitat de cordes que oprimeixen, però també protegeixen, pren forma un viatge introspectiu. Estem preparats per tenir la llibertat que tant anhelem?

Marxita, de Ce Llopart

Explora un territori incert i s'entrega al moment present, habitant el buit, l'espera i el trànsit dels moviments que la porten a descobrir la bellesa del que és subtil i del detall.

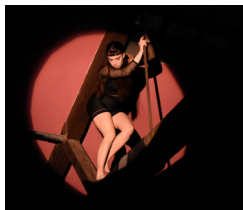

Las ruinas, d'Anabella Posadas

Les parts trencades d'una ruïna requereixen la nostra imaginació per omplir-les i jugar-hi. Una escena de verticals i acrobàcia inspirada en el poema *Las ruinas* de Juan Ramón Jiménez i el film *La tumba de les lluernes* (Isao Takahata, 1988).

Float, de Maragda Induráin i Maria Estela

Dues dones en una situació vital precària travessen el carrer agafades de la mà per tornar a casa. La perxa xinesa es transforma en un lloc de protecció des d'on observar les convivències que les envolten. La companyia fusiona perxa xinesa, dansa contemporània, cant i música electrònica.

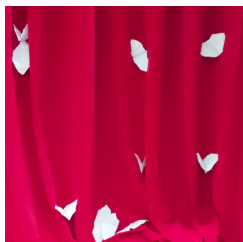

Suspendida, de Maria de la Parra

Un cos alienat es posa en risc en un espai (des)estructurat per una corda llisa en forma de zig-zag. La violència de sostenir aquest espai li produeix un riure nerviós. Un riure que culmina en confrontació. El plaer recull tot el que passa.

Dérobée, de Marine de Grandmaison

Una investigació entre el cos i un vestit suspès a la roda cyr, on, a partir d'imatges metafòriques, naixerà un personatge inexistent. T'atreveixes a fer un pas cap a ell?

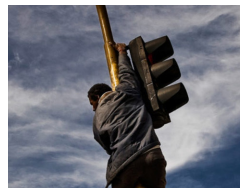

On ha anat?, de Néstor Salvador

Molts animals han passat pel circ, però per primera vegada davant vostre... un ratpenat! Un solo per a públic infantil en què la corda, la cinta i el paper ajuden a preservar un miracle i a generar empatia cap a aquests animals, trencant mites per conservar-los en l'ecosistema.

Tran-sits, de Jordi Solanell i Mariano Morales

Dos artistes ocupen l'espai públic entre semàfors i el trànsit, com a escenari i refugi. A través del circ, la música i el risc transformen la rutina urbana en trobada. Tot passa aquí i ara, al marge, on la dissidència pren la paraula.

Un projecte de:

Amb el suport de:

I la complicitat de:

